

د بشر د رېنتو (حقوقو) په منل او پلي کيدو کې لوړې او ژورې د بشر د رېنتو د نړيوالې اعلاميې د خپرېدو د يوشپيتم کال په وياړ

دويمه برخه

نوی پېر:

په نړيواله کچه په دغه پېر کې، عثماني امپراتوري د اسلامي نړۍ د مخکښ هيواد په توگه له ماتې سره مخامخ او خپله برتري له لاسه ورکړه او لويديځ تمدن يا په روښانه توگه وويل شي، د وخت ځواکونو په تيره انگلستان د خپلو موخو د ترلاسه کولو لپاره له هر ډول شونتياوو د بيلگې په توگه ديپلوماسۍ، روغې - جوړې، غولونې، غوره مالي او په تيره په جگړو کې له نوو وسلو څخه په گټې اخيستنې سره، څه نا څه پر نړۍ واکمن او ورسره جوخت د هغه تر لارښوونې لاندې پر نړۍ هم هغه نظام، چې رېښې يې د هوگو گروتېوس Hugo Grotius رامنځته شوو قوانينو ته رسېږي، واکمن شو. د دغه نړيوال ستر بدلون په بهير او هم له هغه وروسته په بریتانيا، فرانسې او امريکا کې هم داسې پېښې رامنځته شوې، چې هغو هم د بشر په رېنتو بنسټيز اغيز وکړ او دغه لاسوندونه او اعلاميې په لاندې ډول دي:

- په ۱۶۸۹ زېږديز کال کې په انگلستان کې د رېنتو غوښتنليک Petition of Right
- په ۱۷۷۶ زېږديز کال کې د امريکا د خپلواکۍ اعلاميه Bill of Rights
- په ۱۷۸۹ زېږديز کال کې د فرانسې د بشر د رېنتو اعلاميه.

۱ - د انگرېزي وگړو د رېنتو غوښتنليک Petition of Right:

د انگلستان وگړو د قربانۍ په ورکړې سره بالاخره ټولواک دې ته اړ ايست، چې د دوي غوښتنو ته غاړه کېږدي. خلکو په تيره اشرفو خپلې غوښتنې د يوه تړون له مخې، چې د ټولواک او ولس تر منځ لاسليک شو، ترلاسه او د واکمن واک او رېنتي محدود شوي. دغه تړون په ۱۶۸۹ زېږديز کال کې لاسليک او د رېنتو غوښتنليک Petition of Right په نامه يادېږي او د ځينو مادو متن يې په لاندې ډول دی:

لومړۍ ماده:

د پارلمان له پرېکړې پرته، بل هيڅ مقام نه شي کولې، د قوانينو پلي کول وځنډوي او يا هغه بې اعتباره (ملغی) اعلان کړي؛

دوهمه ماده:

د هيواد د عالی مقام د تيرو کلونو ټول هغه فرمانونه، چې د هيواد د قوانينو په پلي کيدو کې خنډ رامنځته کوي، له دې وروسته د اعتبار وړ نه دي؛

درېمه ماده:

ټولې هغه محاکمې، چې په تيرو وختونو کې د دولتي چارواکو له خوا د کليسا (مذهبي) د چارو د سرته رسولو او سمونتيانو په موخه جوړې شوې وي، غير قانوني اعلاموي؛

څلورمه ماده:

له وگړو څخه اوس او يا په راتلونکې کې د دربار د لگښت او يا هره بله پلمه، د پيسو ترلاسه کول د شورا د مجلس له پرېکړې پرته غير قانوني او منع دي؛

اوومه ماده:

د ملی شورا د غړو ټاکل باید په آزاده توګه تر سره شي؛

یوولسمه ماده:

د زیاتي جرمي ټاکل غیر قانوني دي

دولسمه ماده:

د سختي او غیر انساني سزا ورکړه او د زیاتو او سختو رېږولو او جزا حکم په ټولیزه توګه غیر قانوني او منع دي؛

دیارلسمه ماده:

د حکم له صادرولو مخکې ټاکلو کسانو ته د هغوي د جرمي او یا د هغو د شتمنيو د ولکې کولو په اړه د خبرتیا ورکړه، په بنسټیزه توګه منع ده او که ورکړل شوي هم وي، هغه د اعتبار وړ نه ده^(۱۵).

د دغې اعلاميې په لاسلیک، نافذیدو او پلي کیدو سره، نه یوازې انګریزي وګړو په واقعي توګه خپلې طبیعي رېښې او آزادي تر لاسه کړي او د ټولواک ټول واکونه ورڅخه سلب شول او د انګلستان پاچاهي په یوه مشروطه هغې بدله شوه، بلکې د هغې اغیزي په نړیواله کچه دومره زیاتي وي، چې له اتلسمې پېړۍ راپدې خوا ځینو هیوادونو په خپلو بنسټیزو قوانینو کې دا ډول آزادي او رېښې په پام کې ونیولې. بڼې بیلکې یې په ۱۷۷۶ کال کې د امریکا د خپلواکۍ په اعلاميې Bill of Rights او په ۱۷۸۹ کال کې د فرانسې د بشر د رښتو اعلامیه ده. په دغو دواړو اعلامیو کې د بشر طبیعي رېښې او آزادي په هر اړخیزه توګه په پام کې نیول شوي دي.

۲ - د امریکا د خپلواکۍ اعلامیه Bill of Rights:

د دغې اعلاميې په یوې برخه کې راغلی:

"... مور دا ټول له بیرو روښانو او اړینو حقایقو څخه شمیرو، چې ټول انسانان په برابرې توګه زوکړ شوي دي، لوی خدای «ع» دوي ته داسې رېښې وربخښلي، چې له دوي څخه نه جلا کیدونکي دي. د دې رښتو له جملې څخه د ژوند، د آزادي، د هوسایي او سوکالي د تر لاسه کولو هغه دي. د دغو رښتو د ساتنې لپاره دوي د حکومت بنسټ ایښودلی دی او حکومتونه خپل عادلانه ځواک د فرمان وړونکو له خوښې تر لاسه کوي. بله دا چې، هر کله که حکومتونه له خپلو لارو بې لارې (منحرف) شول، دا د خلکو حق دی، چې یا هغوي ته بدلون ورکړي او یا دا چې هغوي له منځه یوسي او پر ځای یې نوي حکومتونه رامنځته کړي او هغوي [نوي حکومتونه] د نوو قوانینو په طرحې او د ځواک په پلي کولو سره، د خلکو سوکالي، هوسایي او امنیت وساتلي شي. ... د دې لپاره چې د زور ځواکه حکومت اغیر لږ کړی شي، د خلکو حق څه چې ان دا د دوي دنده ده، چې دا ډول حکومتونه له پښو وغورځوي او د خپل امنیت او بڼې راتلونکې لپاره نوي ساتندویان وټاکي. ... مور هم تر اوسه پورې د [انګریزي] بنسټ لاس ته راغلي دي، چې د خپل حکومتی سیستم ته بدلون ورکړو. ..."^(۱۶)

د امریکا د خپلواکۍ اعلاميې Bill of Rights خپل اغیز ان د فرانسې پر ستر انقلاب، چې په ۱۷۸۹ کال کې بریالی شو، هم خپور کړ. انقلابیونو خپله پاملرنه فردی رښتو، ټولنیزو آزادیو لکه ملی حاکمیت، امنیت، برابرۍ او د ځواکونو ویش (تفکیک) ته واړوله. همدارنګه انقلابیونو په خپله کړنلاره کې دا هم په پام کې ونیوله، چې سیاسي ځواک یوازې هغه وخت مشروعیت لري، چې پر ټولیزې خوښې، یانې د فرمان وړونکو پر هغې ولاړ وي او حکومت د عامه خلکو او حکومت کونکو تر منځ تړون دی او دا تړون پر دې بنسټ ایښودل شوی، چې افراد له حکومت څخه جلا رښتې لري او د حکومت ټوله هڅه باید دا وي، چې له دغو رښتو ساتنه وکړي.

د همدې لومړنیو آرونو پر بنسټ و، چې د فرانسې ملی شورا د ۱۷۸۹ ز. کال د اګست پر ۲۶ نېټې د فرانسې د بشر د رښتو اعلامیه تصویب کړه، چې هغې یو ځل په ۱۷۹۳ کال او بیا په ۱۷۹۵ کال کې بدلون موندلی دی. خو د دغې موضوع په باب اړینه وبلل شوه، چې یوازې د لومړنۍ اعلاميې پر ژباړه بسنه وشي.

۳ - د فرانسې د بشر د رښتو اعلامیه:

د پاڼو شمېره: له 2 تر 4

په ملی غونډه کې د فرانسې د وگړو راتول شوي استازي، د حکومتونو له خوا د ټولنيزو ناخوالو، د خورونو د تر سره کولو او فساد لامل يوازي د بشري رښتو په نه خبرتيا او د هغو په تر پښو لاندې کول بولي. نو ځکه دوي د دغې شاندارې اعلاميې په خپرېدو سره د بشر طبيعي، نه جلا کېدونکې او سپېڅلې رښتې اعلاميوي، چې د ټولني ټول وگړي هغه په پام کې ولري او تل خپلې رښتې او دندې ور په ياد وي او په دې توگه د قانون رامنځته کونکې (مقننه) ځواک او د عمل په ډگر کې د پلي کونکې (اجرائيه) هغه، پريکړې د نورو سياسي جوړښتونو له موخو سره پرتله کړي شي. په دې توگه به د وگړو غوښتنې، چې له دې وروسته په ساده او د نه انکار کېدونکو اصولو پر بنسټ ولاړې وي، تل د بنسټيز قانون او د ټوليزې سوکالي ساتندوي وي.

لومړۍ ماده:

ټول انسانان د رښتو له پلوه آزاد او په برابره توگه د نړۍ پر مخ سترگې پرانيزي او په همدې ډول هم پاتې کېږي. ټولنيز امتيازات او توپير يوازي پر ټولنيزو گټو ولاړ دی؛

دوهمه ماده:

د هرې سياسي ټولني موخه د بشر د طبيعي او نه له منځه تلونکو رښتو ساتنه ده او هغه آزادي، مالکيت، امنيت او د خوروني په وړاندې ټينگاو دی؛

درېمه ماده:

د واکمنۍ (حاکميت) سرچينه او آر (اصل) ذاتاً په ملت کې نغښتې دی. هيڅ يو کس او يا ټولنيز استازي ته دا واک نه دی ور په برخه، له هغو واکونو چې په ښکاره له ملت څخه نه وي رامنځته شوي، گټه واخلي؛

څلورمه ماده:

آزادي په دې کې نغښتې ده، چې انسان هر څه تر سره کړي شي، خو په دې شرط چې د هغه دا کړنه نور زيانمن نه کړي. ځکه نو بشر له خپلو طبيعي رښتو څخه په گټې اخيستنې سره کومې تنگسايوې (محدوديتونه) نه لري. تنگسايو چې هغه هم د قانون له خوا ټاکل کېږي، يوازي په دې کې دی، چې نورو ته هم عين رښتې تامين شي؛

پنځمه ماده:

قانون يوازي د هغې کړنې د منع حق لري، چې په ټولني کې د زيان لامل کېږي. له هيڅ شې څخه مخنيوي نه کېږي، خو هغه چې قانون منع کړی وي. هيڅ څوک يو کار ته نه شي اړ ايستل کېدې، کوم چې قانون په پام کې نه وي نيول؛

شپږمه ماده:

قانون د عامه ويلار ښکارندوي دی. ټولو خلکو ته دا حق ور په برخه دی، چې د هغه په رامنځته کېدو کې يا شخصاً په خپله او يا د خپل استازي له لارې همکاري وکړي. قانون څه د ساتنې په موخه او څه هم د سزا ورکولو په برخه کې، بايد د ټولو لپاره يو شاني وي. دا چې ټول خلک د قانون په وړاندې برابر دي، د دولتي مقاماتو او د دولت د چارو د سرته رسولو لپاره د افرادو په ټاکنه کې، بايد پرته د دوي له ځانگيز پوهې او وړتيا، بل هيڅ شې رول لوبونکي نه وي؛

اوومه ماده:

هيڅوک بايد په خپل سر و نه نيول شي، هغه په تور تورن او په زندان کې و نه ساتل شي. خو په هغو مواردو کې چې قانون منلي او ټاکلي وي. هغه څوک چې په خپل سر او زور د اوامرو پلي کول غواړي او يا يو کس د اوامرو پلي کولو ته اړ او يا هڅوی، بايد سزا وويني. خو که يو شخص د قانون پر بنسټ راغوښتل (احضار) او بندي کېږي، بايد هغه ته غاړه کېږدي. که څوک له خپل لوري ټينگاو (مقاومت) او سرغړونه کوي، تورن گڼل کېږي؛

.

.

.

نهمه ماده:

هر وگړی تر هغې پورې بي گناه دی، چې تورن نه وي پېژندل شوی او که نيول شوی هم وي، اړينه ده، چې قانون د هغه له خورونې مخنيوي وکړي؛

لسمه ماده:

د پاڼو شمېره: له 3 تر 4

هيڅوک بايد د خپلو گروهو، ان مذهبي هغو په خاطر و نه خورول شي. په دې شرط چې دی هم د خپلې گروهې په پاللو کې ټولنيز سمبنت (نظم) ته، چې د قانون له مخې رامنځته شوی، زيان و نه رسوي؛
يوولسمه ماده:

د اندو (افکارو) او گروهو د بيان آزادی د بشر تر ټولو گرانه او ستره هغه ده. ځکه نو هر وگړی د هغې په رڼا کې کولای شي، په آزاده توگه خبرې وکړي، هغه وليکي او خپلې ليکنې چاپ او خپرې کړي. که څوک له آزادی نه، په هغو مواردو کې چې قانون ټاکلي دي، ناوړه گټه پورته کوي، گرم (مسؤل) پېژندل کېږي؛

څوارلسمه ماده:

خلکو ته دا حق ور په برخه دی، چې دوي په آزاده توگه په خپله او يا د خپلو استازو له لارې د عامه مالياتو اړتياوې وڅېړي او هغه ونډه تاييد کړي، د مالياتو پر لگښت څارنه وکړي، د هر چا ونډه د هغه د شتمنيو پر بنسټ وټاکي. د مالياتو او لگښتونو سرچينې، موده، اخځايونه او د لاسته راوړلو نورې لارې ور په گوته کړي؛

پنځلسمه ماده:

د ټولني وگړو يا د دوي استازو ته دا حق ور په برخه دی، چې د دولت له هر کارکونکي څخه د هغه د ماموريت په اړه، د محاسبې غوښتنه وکړي؛

شپاړلسمه ماده:

په هر هغې ټولني کې، چې رښتې نه وي تضمين او د ځواک ویش په کې نه وي شوي، د بنسټيز قانون (اساسی هغه) خاونده نه ده؛

اولسمه ماده:

مالکيت يو سپېڅلی او له هر ډول لاسوهني ساتل شوی حق دی. هيڅوک د هغه له درلودلو نه شي بې برخې کيدلی، خو که ټولنه د هغه اړتياوې د قانوني مقرراتو پر بنسټ په ښکاره او عادلانه توگه او هغه هم د مخکنی جبران په ورکړې سره، اړينه وگڼي^(۱۷).

په دغو څو پېړيو کې د رامنځته شوي سياسي - ټولنيزو او رښتو پرمختياوو د بهير په رڼا کې د نړۍ وگړو وکولي شول تر ټولو دمخه:

• د دين آزادی تر لاسه او

• له مريټوب او منځيتوب څخه د خلاصون لپاره د زيبش او بې نياوي (بې عدالتي) کړۍ ماتې کړي.

په تيره مريانو او مينځو وکولي شول، د خپلې ژغورني لپاره د مريټوب ضد غورځنګ رامنځته او د نړۍ په بيلابيلو هيوادونو کې لاس په پاڅون پوري او په خپلو قربانيو سره د زيبش او بې نياوي (بې عدالتي) کړۍ ماتې کړي. د بشر د رښتو په نړيواله اعلاميې کې هم هغه ته په روښانه توگه نغوته شوې ده. د هغې په څلورمه ماده کې ولولو: " هيڅوک بايد د مړی (غلام)، مينځې او يا بنده په توگه و نه ساتل شي. مريټوب او منځيتوب او د هغوي هر ډول راکړه ورکړه او پلورل او پېرودل منع دي " ^(۱۸).

نور بيا

اڅخ:

15- <http://www.verfassungen.eu/gb1689.htm>

16- Der Brockhaus, Bd. 14; 1999; S. 402

17- <http://www.heinrich-heine-denkmal.de/dokumente/fr-menschenr-dshtml>

18- Allgemeine Erklärung der Menschenrechte د شريف بهاند ژباړه

د پاڼو شمېره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درېنټ تلسو همکارۍ ته راېولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادښت: دلپکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په څير و لولئ